

Красный цвѣтъ отъ рай

Бѹра го стрѣшн.

Милый мой цвѣтецъ

Смѣръть го покосн,

Брачный мѹ вѣнецъ

Гроха мѹ краси.

Бѣ маада маадна,

Бѣ пролѣтны денѣ,

Какъ маада аѹна

Бѣ сѣлакъ потьминѣ.

Мон-тѣ слазы —

На цвѣтецъ рога,

Мон-тѣ тѣгы —

Молака вѣ некеа :

Богъ да ѹтѣши,

Богъ да сзедни

Нашн-тѣ дѹшн

Бѣ райскы свѣтлыны.

Оставай изъ богомъ о анкезна !

Азъ ин отивамъ ѹ дома ;

ѹ жалость н тѣга сѣрдечна

Оставамъ, анбе, тебѣ сама